

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 5 września 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dagmara Gałuszko

Protokolant: Aneta Siemaszko

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2018 r. S.

na rozprawie sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

- o zapłatę

- 1. Zasądza od powoda A. K. na rzecz powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. kwotę 33.762,50 zł (trzydzieści trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt dwa złote i pięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowym od 14.01.2013r. do 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1.01.2016r.**
- 2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie ,**
- 3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4424 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia złote) tytułem kosztów procesu,**
- 4. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 1001,98 zł (jeden tysiąc jeden złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów sądowych .**

Sygn. akt I C 645/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 14 stycznia 2013 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od A. K. kwoty 33.858,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany w dniu 28 maja 2010 roku zawarł z pierwotnym wierzycielem – Bankiem (...) S.A. umowę o pożyczkę gotówkową. Powód podniósł, że umowa została rozwiązana wskutek braku jej realizacji przez stronę pozwaną wskazał, że wymagalność rat pozostałych do zapłaty to dzień 28 maja 2010 rok. Wyjaśnił, że należność główna wynosi 26.761,04 zł, odsetki naliczone od kwoty należności głównej z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużnika za okres od 30 maja 2012 roku do dnia 7 stycznia 2013 roku to kwota 2.118,33 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwszego wierzyciela z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużnika to kwota 4.853,13 zł, a koszty to 96.18 zł. Powód wskazał, że łączne zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu to 33.858,68 zł. Dodał, że nabył od pierwotnego wierzyciela na podstawie umowy cesji wierzytelność względem pozwanego.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 16 stycznia 2013 roku uwzględniono żądanie pozwu w całości.

Pismem z dnia 2 lutego 2013 roku pozwany A. K. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Po przekazaniu sprawy tut. Sądowi pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości jako nieudowodnione oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazał, że powód w żaden sposób nie udowodnił kiedy oświadczenie o wypowiedzeniu umowy do niego dotarło w taki sposób, iż mógł się z nim zapoznać, a przynajmniej kiedy zostało nadane przesyłką poleconą na jego adres. Pozwany podważył również zasadność żądania odsetek ustawowych od dnia 30 maja 2012 roku oraz zasadność żądania kwoty 4.853,13 zł stanowiącej rzekomo odsetki umowne naliczone przez poprzedniego wierzyciela.

W dalszym piśmie procesowym powód wyjaśnił, iż pozwany dopuszczając się zaniechania w zakresie spłaty zobowiązania miał wiedzę jakie to spowoduje konsekwencje, nadto został on poinformowany przez bank o wypowiedzeniu umowy pożyczki i wezwany do zapłaty na okoliczność czego powód załączył dokument z dnia 7 stycznia 2011 roku, w związku z czym w jego ocenie nie sposób przyjąć, że pozwany nie wiedział o wypowiedzeniu umowy. Wskazał również, że do skutecznego przeniesienia wierzytelności doszło w dniu 29 maja 2012 roku w związku z czym zasadnym jest naliczanie odsetek ustawowych od dnia 30 maja 2012 roku. W piśmie z dnia 30.07.2013r. powód wyjaśnił, że odsetki w kwocie 4853,13 zł były naliczane od 2.03.2011 do 10.05.2012r. w wysokości 24% i od 11.05.2012r. do 29.05.2012r. w wysokości 25%.

Na rozprawie w dniu 7.05.2014r. i 22.08.2018r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, że nie kwestionuje, iż pozwany zawarł umowę pożyczki z bankiem, otrzymał wypowiedzenie umowy, a także nie kwestionuje legitymacji czynnej powoda. Podniósł, że powód nie przedstawił, rozliczenia dokonanych przez niego wpłat i wadliwie określił wysokość odsetek karych i umownych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 maja 2010 r. pozwany A. K. zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) z pakietem ubezpieczeniowym rozszerzonym. Zgodnie z § 1 tej umowy bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 30.147,37 zł. Na tę kwotę składała się część pożyczki przekazana do dyspozycji klienta 20.000 zł, prowizja za udzielenie pożyczki w kwocie 1.052,63 zł i składka ubezpieczeniowa za cały okres kredytowania 9.094,74 zł. Zgodnie z § 12 umowy bank mógł wypowiedzieć umowę w części dotyczącej warunków spłaty w przypadku wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat pożyczki, zaś termin wypowiedzenia wynosi 30 dni i był liczony od dnia następnego po dniu skutecznego doręczenia wypowiedzenia, dniu odebrania awiza listu poleconego zawierającego wypowiedzenie lub upływu 14 dni następujących po dniu pierwszego wizowania nie odebranego listu poleconego zawierającego wypowiedzenie, nadanego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Zgodnie z § 13 umowy w dniu następnym po upływie terminu wypowiedzenia umowy w części dotyczącej warunków spłaty umowy całość zadłużenia z tytułu umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego bank nalicza odsetki według stopy procentowej wynikającej z § 10 umowy. Z kolei zgodnie z §10 umowy stopa procentowa kredytów przeterminowanych jest zmienna, określa ją bank, w dacie zawarcia umowy wynosiła 20%. Bank przelał na konto pozwanego kwotę 30147,37 zł i pobrał tytułem prowizji kwotę 1052,63 zł oraz tytułem składki ubezpieczeniowej kwotę 9094,74 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 24-26, 259-260,
- wniosek o pożyczkę 27-31,
- uzupełniająca opinia biegłej K. J. k. 214-215, 286-288,

- zestawienie operacji k. 261.

A. K. tytułem spłaty pożyczki w okresie od 12.07.2010r. do 18.10.2012r. to jest do dnia wypowiedzenia wpłacił kwotę 2900,63 zł to jest 12.07.2010r. – 650 zł, 11.08.2010r. – 400 zł, 12.08.2010r. – 185,63 zł, 7.09. (...) – 650 zł, 21.01.2011r. – 850 zł i 31.05.2012r. – 165 zł. Pozwany dokonywał regularnych wpłat jedynie przez trzy pierwsze miesiące po zawarciu umowy pożyczki, później były już duże opóźnienia i przerwy. Wpłaty dokonywane przez pozwanego były rozdzielane na należne odsetki karne odsetki bieżące i kapitał. Na kwotę kapitału przeznaczono 402,99 zł.

Dowód:

- zestawienie operacji za okres od 12.07.2010r. do 18.10.2012r. k. 262-264,

- uzupełniająca opinia biegłej K. J. k. 286-288.

Pismem z dnia 7 stycznia 2011 roku bank wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania pisma kwoty 2.484,88 zł, a w przypadku nieuiszczenia zaległości we wskazanym terminie złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki w zakresie warunków spłaty i wezwał do zapłaty kwoty 29744,38 zł tytułem spłaty kapitału, 2018,48 zł tytułem odsetek i 40 zł tytułem kosztów. Pismo pozwany odebrał 21.01.2011r..

Dowód:

- wezwanie i wypowiedzenie k. 32,

- zwrotne poświadczenie odbioru k. 82

- uzupełniająca opinia biegłej K. J. k.214-215, k. 286-288.

W dniu 25 stycznia 2012 roku pożyczkodawca sporządził bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) zgodnie z którym A. K. na dzień 24.01.2012r. pozostawał w zwłoce z zapłatą kwoty 29.609,60 zł, w tym, 26791,04 zł tytułem kapitału, 2818,56 zł tytułem odsetek umownych za okres od 17.08.2011r. do dnia 24.01.2012r. w wysokości 24% w skali roku. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydziału Egzekucyjnego z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. IX Co 1559/12 została mu nadana klauzula wykonalności. W oparciu o tytuł wykonawczy bank wszczął postępowanie egzekucyjne.

Dowód:

- (...) k. 33,

- postanowienie k. 34,

- wniosek k. 35-36

W dniu 29 maja 2012 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z powodem, określonym w umowie jako nabywca, umowę sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z § 3.1 tej umowy zbywca tj. bank sprzedaje na rzecz nabywcy, a nabywca kupuje wierzytelności wraz z wszelkimi zabezpieczeniami wymienionymi w załączniku nr 1 do umowy. Zgodnie z załącznikiem, wierzytelność pozwanego również została przeniesiona na rzecz (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W..

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 18-21,

- umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikami k. 115-135, 159-171,

- załącznik k. 22-23, odpis KRS k. 41-44,
- wyciąg z (...) k. 45,
- pełnomocnictwo k. 46

Pismem z dnia 26 czerwca 2012 roku Bank (...) S.A. skierował do pozwanego pismo informujące o przelewie wierzytelności. Pismem z dnia 2 lipca 2012 roku powód (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. skierował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty.

Dowód:

- wezwanie k. 37-38,
- pismo k. 38v-39.

(...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. przedstawił, iż przysługująca mu od pozwanego wierzytelność wynosi 33.858,68 zł, na którą składa się:

- należność główna w kwocie 26.761,04 zł,
- odsetki naliczone od kwoty należności głównej z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużnika za okres od 30 maja 2012 roku do dnia 7 stycznia 2013 roku w kwocie 2.118,33 zł,
- odsetki umowne naliczone przez pierwszego wierzyciela z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużnika w kwocie 4.853,13 zł,
- koszty w kwocie 96,18 zł.

Dowód:

- wyciąg k. 17

Na dzień 7.04.2015r. zadłużenie pozwanego względem powoda wynosi:

- kapitał wykupiony od cedenta – 26791,04 zł,
- odsetki umowne cedenta 4853,13 zł,
- odsetki ustawowe należne powodowi – 9572,82 zł.

Dowód:

- opinia biegłej K. J. k. 113-115,
- opinia uzupełniająca biegłej K. J. k. 180,
- ustna opinia uzupełniająca biegłej K. J. k. 211-212,
- opinia uzupełniająca biegłej K. J. k. 214-215, k. 286-288.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemal w całości.

Zgodnie z art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe t.j. Dz.U. z 2002r. Nr 72, poz.665 ze zmianami (w brzmieniu obowiązującym w dacie zawierania przez strony umowy pożyczki, tj. w dniu 09 listopada 2012r.) - „ Do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu”.

Zgodnie zaś z art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Wskazany art. 78 prawa bankowego zgodnie ze swoim literalnym brzmieniem nakazuje odpowiednio stosować przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu do ustalenia reżimu prawnego zawieranych przez bank umów pożyczek. Ustawodawca wyznaczył więc drugi, poza umową kredytu (szczególnym przypadkiem pożyczki) "zakres odniesienia" przepisów o zabezpieczeniu spłaty i oprocentowania kredytu - stosunek prawny powstały przez zawarcie umowy pożyczki (innej aniżeli szczególna postać umowy pożyczki). Poza odpowiednio stosowanymi przepisami o kredycie, umowa pożyczki ma przede wszystkim swoją odrębną regulację (art. 720-724 k.c.).

Stosownie do art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko, co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Przepis ten konstruuje umowę pożyczki jako czynność dwustronnie zobowiązującą, której istotną cechą jest zobowiązanie jednej strony do przeniesienia na biorącego pożyczkę własności określonej ilości pieniędzy z jednoczesnym zobowiązaniem drugiej strony do zwrotu kwoty pożyczki w określonym w tej umowie terminie (art. 723 k.c.).

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o ujawnione w sprawie dowody z dokumentów, autentyczności i wiarygodności, których nie negowała żadna ze stron oraz opinii głównej i opinii uzupełniających biegłej z zakresu finansów i (...). Jednocześnie wskazać należy ze wniosków powoda o przeprowadzenie dowodu z dokumentów złożonych na rozprawie w dniu 22.08.2018r. został oddalony z uwagi na to, że wnioski te były spóźnione. Powód bowiem reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika miał możliwość w czasie ponad pięciu lat trwania postępowania złożenia wniosków dowodowych. Pełnomocnik powoda nie uprawdopodobnił zaś, że nie zgłosił tych wniosków we właściwym czasie bez swojej winy. Zdaniem sądu doręczenie tych dokumentów mogłoby spowodować konieczność odniesienia się do nich przez pozwanego, co skutkowałoby koniecznością odroczenia rozprawy po raz kolejny. Nadto sprawę niniejszą można rozstrzygnąć bez przeprowadzenia dowodów w tych dokumentów. Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że obie strony zgodnie potwierdziły fakt zawarcia umów pożyczki o treści wynikającej z dokumentów dołączonych do pozwu, a strona pozwana na rozprawach w dniach 7 maja 2014r. oraz 22 sierpnia 2018r. także okoliczności wypowiedzenia przedmiotowej umowy pożyczki, oraz legitymację czynną powoda, który nabył wierzycelność powstałą w związku z jej zawarciem od pierwotnego wierzyciela to jest banku (...) S.A. w W.. Jednocześnie strona pozwana wskazywała, że powód nie wykazał samej wysokości dochodzonego roszczenia, w tym nie wskazał jak rozliczone zostały dokonane przez niego wpłaty, ani jak ustalono daty i wysokość żadnych odsetek.

W tym miejscu należało wskazać, że materialnoprawny ciężar rozkładu ciężaru dowodu reguluje norma art. 6 k.c. stanowiąca, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Stąd na stronie powodowej spoczywał w toku niniejszego postępowania ciężar wykazania, iż doszło do zawarcia umowy pożyczki w dniu 28.05.2010r. w kwocie 30.147,37 zł, przekazania tych środków, a następnie skutecznego wypowiedzenia niniejszej umowy oraz wysokości roszczenia, tak w zakresie kapitału pożyczki jak i należnych odsetek umownych. Natomiast rzeczą pozwanego było wykazanie, że spełnił świadczenie polegające na zwrocie kwoty pożyczki, ewentualnie udowodnienie innych okoliczności niweczących lub tamujących roszczenie powoda (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 maja 2015 r., I ACa 904/14, LEX nr 1789978; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 r., I ACa 546/14, LEX nr 1665022; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 31 lipca 2014 r., I ACa 174/14, LEX nr 1506240).

Podkreślenia w tym miejscu wymagało, że okoliczności, których wykazanie obciążało powoda, tj. zawarcie umowy i wydanie przedmiotu pożyczki a także jej wypowiedzenie ostatecznie okazały się bezsporne, potwierdziły je złożone w trakcie postępowania dokumenty. Natomiast kwestią sporną była jedynie okoliczność wysokości roszczenia (co do należności głównej jak i odsetkowej), której wykazanie spoczywało na powodzie, a także kwota spłaconej przez pozwanego pożyczki tj. dokonanie zwrotu pożyczki w części w związku z dokonywanymi wpłatami. W tym zakresie strona pozwana powinna była wykazać, w jakiej kwocie dokonała spłaty przedmiotowej pożyczki.

Na wniosek powoda w niniejszej sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłej z zakresu bankowości i finansów K. J.. Biegła sporządziła opinię główną oraz cztery opinie uzupełniające. Została ona sporządzona na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów. Zdaniem sądu była ona wystarczająca aby zweryfikować żądanie powoda. Żadna ze stron nie kwestionowała także dokonanych przez biegłą wyliczeń. Zarzuty pozwanego sprowadzały się do niemożności zweryfikowania kwot wskazanych przez powoda na podstawie przedłożonych przez niego dokumentów. Pozwany podniósł również kwestię nie rozliczenia pobranej od niego składki ubezpieczeniowej. Sąd w związku z tym zobowiązał powoda do złożenia określonych dokumentów i na ich podstawie biegła sporządził jedną z opinii uzupełniających. W sporządzonych opiniach dysponując treścią umowy i zestawieniem operacji, a także bankowym tytułem egzekucyjnym, i wypowiedzeniem umowy biegła wskazała jaką kwota została pozwanemu przekazana, jaką jej część stanowiła prowizja za udzielenie pożyczki a jaką składka ubezpieczeniowa pobrana jednorazowo za cały okres trwania umowy, jakich wpłat dokonał pozwany i na co winny być one zaliczone. Przy czym zgodne z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. to pozwany skoro przyznał, że umowę o określonej treści zawarł, otrzymał wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy winien wykazać kiedy i w jakiej wysokości dokonał wpłat, jeżeli nie zgadza się z kwotami wynikającymi z dowodów przedłożonych przez powoda. Skoro tego nie zrobił przyjąć należało, że dokonał wpłat wynikających z przedłożonych dokumentów. Przy czym z opinii biegłej wynika, że kwota należności głównej wynikająca z (...) jest niższa, niż kwota wynikająca z wezwania do zapłaty i wypowiedzenia z dnia 7.01.2011r. zatem pozwany musiał dokonać dodatkowych wpłat. Skoro jednak powód żąda mniej niż wynikałoby to z przedłożonych dowodów wpłat, uznać należy żądanie to to jest żądanie zapłaty tytułem należności głównej kwoty 26791,04 zł za uzasadnione. W tym miejscu odnieść się należało do podnoszonej przez pozwanego dopiero w zarzutach do opinii biegłej okoliczności nie rozliczenia doliczonej do kwoty pożyczki składki ubezpieczeniowej, pobranej jednorazowo za cały okres trwania umowy. Otóż zdaniem sądu kwestię tę winny regulować warunki udzielenia ochrony ubezpieczeniowej, a z jej rozliczeniem w związku z wypowiedzeniem umowy należałoby się zwrócić do ubezpieczyciela a nie do banku.

Jeżeli zaś chodzi o odsetki umowne w wysokości 4853,13 zł naliczone przez poprzedniego wierzyciela, to z dokumentów przedłożonych przez powoda wynika, że są to odsetki umowne za okres od 2.03.2011r. do 10.05.2012r. od kwoty kapitału w wysokości 26791,04 zł. Z treści umowy łączącej pozwanego z bankiem wynika, że stopa procentowa kredytów przeterminowanych jest zmienna, określa ją bank, w dacie zawarcia umowy wynosiła 20%. Z umowy tej wynika, że po jej wypowiedzeniu w zakresie warunków spłaty, co miało miejsce w niniejszej sprawie bank uprawniony jest do naliczania odsetek jak dla kredytów przeterminowanych. Z kolei z treści (...) wynika, że w okresie od 17.08.2011r. jest to 24% w skali roku. Odsetki te należą się jak już wskazano wyżej od niespłaconego kapitału kredytu, który na dzień 2.03.2011r. wynosił 26791,04 zł. Wezwanie do zapłaty wraz z wypowiedzeniem umowy pozwany otrzymał 21.01.2011r. zgodnie z tym dokumentem siedmiodniowy termin do zapłaty zaległych rat upłynął bezskutecznie 28.01.2011r., czemu pozwany nie zaprzeczył, a ni przedłożył dowodu zapłaty kwoty widniejącej w wezwaniu, zatem trzydziestodniowy termin wypowiedzenia upłynął 28.02.2011r. Stąd naliczanie odsetek umownych od dnia 2.03.2011r. należy uznać za prawidłowe. Kwota należnych odsetek umownych w wysokości 20% za okres od 2.03.2011r. do 16.08.2011r. wynosi 2451,56 zł, zaś za okres od 17.08.2011r. do 29.05.2012r. w wysokości 24% w skali roku - 5038,18zł, zaś gdyby nawet przyjąć, że jest to 20% w skali roku, jak wskazuje umowa - 4198,49 zł. Odejmując od tych sum kwotę 165 z wpłaconą przez pozwanego 31.05.2012r., a zatem po zawarciu umowy przelewem, ale przed zawiadomieniem o powyższym pozwanego, otrzymujemy kwotę i tak niższą. Reasumując zdaniem sądu żądanie od pozwanego tytułem odsetek umownych kwoty 4853,13 zł uznać należy za uzasadnione.

Za uzasadnione uznano również żądanie odsetek ustawowych za okres dalszy tj. od 30.05.2012r. to jest daty zawarcia umowy przelewu do dnia 7.01.2013r. w kwocie 2118,33 zł. Zdaniem sądu powód jako nabywca wiarygodności mógłby zgodnie z umową przelewu łączącą strony żądać odsetek umownych – wyższych. Zaś samo wyliczenie wysokości tych odsetek jest prawidłowe.

Natomiast żądanie zapłaty tytułem kosztów naliczonych przez poprzedniego wierzyciela kwoty 96,18 zł nie zasługiwało na uwzględnienie. Nie można bowiem w żaden sposób kwoty tej zweryfikować, dysponując dokumentami przedstawionymi przez stronę. Nadto w wezwaniu do zapłaty i wypowiedzeniu umowy z dnia 7.01.2011r. wskazuje się koszty w kwocie 40 zł, natomiast już w (...) żadne koszty wyszczególnione nie są. W tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 33.762,50 zł (26791,04 zł + 4853,13 zł + 2118,33 zł).

Orzekając o dalszych odsetkach ustawowych od dnia 14.01.2013r. sąd miał na względzie aktualne brzmienie art. 481 § 2¹ oraz § 2² k.c. Wzmiankowany przepis został znowelizowany ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (art. 57 ustawy). Orzeczenie to nadto znalazło podstawę prawną w przepisie art. 482 k.c., zgodnie z którym od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba, że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na dołiczenie zaległych odsetek do sumy dłużnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł punkcie 3 wyroku na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony(koszty procesu). W związku z faktem, iż powódka wygrała spór w 99,70 % , zatem Sąd orzekł, iż zgodnie z przywołanymi przepisami, pozwanego uznać należy za przegrywającego spór w całości, a co za tym idzie obciążyć go całością kosztów postępowania poniesionych przez powoda. Powód poniósł koszty sądowe w postaci opłaty sądowej w wysokości 424 zł, kwoty 2400 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika ustalonego na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zmianami) oraz uiszczona jako zaliczka na poczet kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego kwota 1600 zł . sumie daje to kwotę 4424 zł i taką kwotę zasądzono od pozwanego na rzecz powoda z tytułu kosztów procesu.

Koszty opinii sporządzonych w niniejszej sprawie wyniosły 1591,59 zł, 390,39 zł i 620 zł, co łącznie daje kwotę 2601,98 zł. Przy uwzględnieniu, że powód uiszczył zaliczkę na opinię biegłego w wysokości 1600 zł, należało na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazać pobranie od pozwanego jako przegrywającego spór niemal w całości kwoty 1001,98 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych i dlatego orzeczono jak w pkt 4 sentencji.

SSR Dagmara Gałuszko

I C 645/13

ZARZĄDZENIE

Dnia 24.09.2018r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. powoda,

3. przedłożyć akta z apelacją lub za 28 dni.

SSR Dagmara Gałuszko